

Királyfi

2009 április 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 790

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Csak úgy süvítettek a pártus nyilak. Szinte hasították a leveg?t. Ez a félelmetes fütyül? hang, még a harci lovak idegeire is hatással volt, pedig a háborúkban edzett állatok már megszokhatták. A paripák kaparták patáikkal a földet, nyakukat rángatták, a zabla miatt. A pártus lovak kis alacsonyak voltak, borzosak, s most tömpe orrukkal szagolgatták a nyári leveg?t.

Csak úgy süvítettek a pártus nyilak. Szinte hasították a leveg?t. Ez a félelmetes fütyül? hang, még a harci lovak idegeire is hatással volt, pedig a háborúkban edzett állatok már megszokhatták. A paripák kaparták patáikkal a földet, nyakukat rángatták, a zabla miatt. A pártus lovak kis alacsonyak voltak, borzosak, s most tömpe orrukkal szagolgatták a nyári leveg?t. A íjjal, karddal, és fokossal is felfegyverzett katonák izgatottan néztek ifjú vezérükre. Végre Izates legkisebb királyfi megadta a jelet, s indulhatott a támadás. Megfeszültek az íjak, és az izmok. A lovak horkanását, csatakiáltást, kardcsörgést, és a fokosok koppanását mind egyidejüleg lehetett hallani. A domboldalról, ahol a király foglalt helyet nagyszámú kíséretével, kit?n?en lehetett látni, a völgyben zajló eseményeket. Most pl. azt, hogy Monobazos id?sebb királyfi serege ellentámadásba lendül, és Izates menekülni kényszerül.
-Nézze csak király apám, Izates körül zárja ?ket !-szólt izgatottan Emese királylány édesapjához, Adiabene pártus tartomány királyához, az ?szül? Monobazoshoz. Az nem felelt semmit, csak aggódva figyelte tovább, ahogy Izates csapata ketté válva, oldalról bekeríti az ?ket üldöz? elleséges katonákat, hogy mint egy harapófogó, összeroppantsa. Csakhogy, most nem sikerült ezt az ?si pártus hadicselt tökéletesen végrehajtani. A bekerít? hadtest egyik szárnyára kevés ember jutott, így Izates vonalait áttörték, több helyen is. Észre vette ezt a harcmez?n álló, tartalékos parancsnok, Nakeb királyfi is, és hader?it azonnal a kívánt területre irányítva, mintegy oldalba támadva az ellenfelet, és így megnyerte az ütközetet.
A katonák izzadtan, porosan, de boldogan tápászkodtak fel a földr?l, ocsúdtak fel a harc kavalkádjából. Mindannyian vérüket, és életüket adták volna hazájukért, és királyukért, mégis, az ilyen nyári lovas tornákat, harci játékokat jobban kedvelték, mint az igazi háborút. Fokosaikat, kardjaikat vizsgálták, hogy kicsorbult-e, lovaik nyakát csapdosták. Közben a 3 fiú, Monobazos, a legid?sebb, Nakeb a közép?, és Izates, a legkisebb, apjuk elé, a király elé siettek lóháton, a dombra. A katonák mostmár elcsendesedtek, és er?sen fülelve, várták, hogy a királyuk melyik fiát részesíti a legnagyobb kegyben, abban, hogy még életében maga mellé ülteti a trónra. A fiúk lovaikról leszállva, már a királyi trónus el?tt térdepeltek mindhárman. Monobazos király megvárta, míg a fák árnyékában egy kicsit kilihegik magukat, majd felállt, és méltóságteljes hangon így szólt.
-Fiaim ! Mindhárman jól küzdöttetek, és megálltátok a helyeteket a nyári lovas játékokon. Egy háborúnak azonban, ha még játék háború is, mindig vannak vesztesei.-ezzel Monobazos fiára nézett.-Úgy látszik te inkább a lelki dolgok iránt vagy fogékonyabb. Mivel a tudományok érdekelnek, lehet?séget adok, hogy Szuzában, a mágus városban tanulj.
Kissé lehajolva, megérintette fia vállát a király, az szelíden felnézett, köszönetképpen megcsókolta, az apja kezében lév? oroszlános kristály jogart, majd felállt, és odébb lépett. Anyja, Heléna királyné ölelte át nagy szeretettel, majd apja tanácsadói, a hét veres szín? brokát ruhás mágusok gratuláltak neki.
-Nakeb fiam ! Téged a hadsereg legf?bb parancsnokának nevezlek ki, te pedig Izates, fogadd el koronámat, s ülj mellém a trónra.
A legkisebb fiú meghatottan nézett apjára. Tudta, hogy el?bb utóbb ez a pillanat el fog érkezni, hiszen mindenki tapasztalhatta az adiabenei királyi udvarban, hogy ?, a legfiatalabb az apja kedvence, de talán túl korán érte ez a megtiszteltetés.
Még nem is vagyok nagykorú ! A fivéreim eddig is nehezteltek rám, amiért én vagyok a kedvenc, és most ez a nyilvános bejelentés. Ez lázadáshoz vezethet ! –gondolta Izates. Aggodalom azonban nem ülhetett most ki az arcára, ebben az ünnepélyes percben. A f?táltos Gáspár, már közeledett is, fehér ruhájában, szarvasagancsos fejfed?jében. Szemét a fejdíszb?l lelógó rojtok takarták el. Kíséretében jöttek az igricek, néz?k, és a harsány. Mind a távoli Kusat városából, az Indus folyó mell?l érkeztek erre a nagy eseményre. A király, és a táltos, közrefogták a még mindig térdepl? Izatest, és a domb oldalánál csörgedez? kis patakhoz kísérték. Amíg két pártus lány kibontotta hajának két fonatát, a harmadik a páncéllá keményített b?rt oldozta le mellkasáról. Majd az ing is lekerült. Izates tudta, hogy most a férfivá avatás szertartása fog következni, ahol neki, mint a leend? királynak, a trónörökösnek, különösen is méltóságteljesen kell viselkednie, mégis, csak arra tudott gondolni, hogy lánykezek vetk?ztetik, s babrálnak a hajával. A lányok pártát hordtak, innen tudta Izates, hogy már 16 évesek elmúltak. Miközben ezen morfondírozott, a dombon álló el?kel? vendégek, a völgyben pihen? harcosokkal együtt, mindkét tenyerüket, az ég felé fordítva, a nyári, délidej? naphoz fohászkodtak :
Istenünk, Mithrász ! Te aki megfényesíted a világot, drága napunk, er?sítsd meg a mi tenyerünket a tiedb?l sugárzó kegyelemmel, a jó munkára, az összefogásra. Szívünket töltsd be a szeretet fényével. Adj boldog munkálkodást, okosságot, drága hazánk megtartására, hogy elpusztuljon a gonoszság sötétsége. Ezt kérjük el?tted állva, feléd fordított tenyerünkkel mutatva meg önmagunkat.
A táltos, most a félmeztelen Izateshez lépett, és a beavatási szertartás megkezdéseként, hosszú haját el?l, a két hajfonatot, amit az imént a lányok kibontottak, levágta. Az örvényl? víz hamar elsodorta a tincseket. Aztán a táltos két segédje, Izatessel együtt begázolt egy kissé a patakba, és megmosták a királyfi fels? testét. Ezután különféle gyógynövényekb?l készült olajjal kenték be a hátát. Izates kilépve a vízb?l, elmondta a nagykorú fiúk szokásos fohászát :
- Mithrász ! Adj jó egészséget nekem, mentsd meg lelkemet a haláltól, hiszen te vagy az él? szeretet.
Szülei díszes b?rövet nyújtottak át neki, ami ilyen ünnepen a hagyományos pártus ajándék volt. Rögtön fel is

csatolta. Egy ezüst csésze is az övhöz volt er?sítve. A csésze a pártusok felszereléséhez tartozott, akár az íj, vagy a kard. Boldogan mutatta Emese n?vérének, behúzódva az enyhet adó lombok alá.
A f?táltos most távolabb vonult, ahol egyedül elmélkedhet, miel?tt a legnagyobb áldozatot, a fehér lovat bemutatta volna Napistennek, Mithrásznak. A mágus lányok már korábban, még a színlelt csata alatt, az erdei kemencékben tüzet szítottak, tésztát dagasztottak, s mostanára már csaknem mind ki is sütötték a kis pogácsákat, amit majd a nép közt fognak kiosztani, a király pincéjéb?l származó borral együtt.

Pap Nóri
Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló